

Basın Açıklaması**İslam'da Devlet ve Halk Bir Bütündür! Halife Şeriatı Uygular, Ümmet de Ona İtaat Eder**

Devlet yönetimi, halktan ve onların ideolojisinden ayrı bir kavram barındırmaz. Devlet, otorite ümmete ait olduğundan ümmete aittir. Aynı zamanda devlet, toplumun iç ve dış meselelerini toplumun vizyonu doğrultusunda yönetme anlayışını temsil eder. Devletin ümmetten farklı çıkarlarının olduğunu düşünmek, devlet olgusunu ve yönetim sanatını anlamamaktır. İslam'da devlet ve toplum bir bütündür. Halife, İslam'ı uygulama şartıyla halkın itaatine mazhar olur. Batı sömürgeciliği, devleti halkından ayırarak, onu Batı çıkarlarını temsil eden bir kurum haline getirdi; halkın talebi ise İslam'ın hâkim kılınmasıdır. İslam'da devlet ile yönetici arasındaki her türlü anlaşmazlık, İslami ideolojinin esaslarına göre çözümlenir.

İslam, Halife'nin İslam Şeriatını uyguladığı ve İslam'ın mesajını dünyaya davet ve cihat yoluyla taşıdığı sürece, ümmetin ona tam itaat etmesini emreder. Bununla birlikte, İslam, Şeriatın uygulanmasını yalnızca yöneticinin iradesine veya kişisel takdirine bırakmaz. İslam, yöneticinin İslam'ın prensiplerinden sapması veya ümmetin işlerini ihmal etmesi durumunda, ümmetin onu hesaba çekmesini farz kılmıştır. Bu yüzden, yönetici ile ümmet arasındaki ilişki, hem itaat hem de hesap sorma üzerine kuruludur. Ümmet, Halifeye itaat etmekle yükümlüdür; Halife ise İslam'ı uygulamakla sorumludur. Aynı zamanda, ümmet, Şeriat hükümlerinin uygulanmasındaki herhangi bir sapmayı denetlemek ve sorgulamakla mükelleftir. Yönetici açık bir küfür uyguladığında, ümmet onu görevden almak için kılıç kullanır. İslam'ın Halife ile ümmet arasındaki ilişkiyi düzenleyen Şeriat hükümleri, yönetici ile halk arasındaki bağı güçlendirir ve İslam ideolojisi temelinde devleti ümmetle bir bütün yapar.

1924'te İslam Hilafetinin yıkılmasıyla kafir sömürgeciler ümmetin üzerine küfür kanunlarını ve kendi yönetimlerini dayattı. Bu, ümmet ile sömürgeci zalimler arasında derin bir uçurum açılmasına neden oldu! Kafir sömürgeciler, Batı ideolojisine dayalı yeni bir devlet kurdular. Ancak bu devlet, halkın inançlarına yabancıydı ve halkın desteğinden yoksundu. Bağımsızlık öncesinde ümmet, yöneticileri itaat edilecek kişiler olarak değil, kovulması ve mücadele edilmesi gereken kafir sömürgeciler olarak görüyordu. Ümmet, kafir sömürgecilerin fiziksel varlığını ortadan kaldırmada başarılı olmuş olsa da, sömürgeciliğin inşa ettiği devlet yapısı Müslüman topraklarında varlığını halen sürdürmektedir.

Bu nedenle, bugün Müslümanların yöneticilerinin, halklarını Batı ideolojisi üzerine kurulu yabancı bir devlet modeliyle yönettiği doğal olmayan tuhaf bir gerçeklikle karşı karşıyayız. Bu yüzden, halkın çıkarlarından ayrı "devletin ulusal çıkarları" gibi kavramlar duymaktayız. Çünkü devlet Batı ideolojisine dayanmaktadır, oysa ümmetin yüreği İslam için atmaktadır! Bu durum, mevcut Müslümanların yöneticileri ile ümmet arasında karşıtlık ve düşmanlık dolu bir ilişkiye neden olmuştur. Yöneticiler, Batı'ya olan körü körüne bağlılıkları yüzünden İslam devletini kurmaktan ziyade, Avrupa sömürgeciliğinden miras kalan devleti savunmaya odaklanmışlardır.

Son on beş yıldır ümmet içerisinde gerçekleşen devrimler, ümmet ile yöneticiler arasındaki ilişkiyi, tarihsel olarak olumlu ve güçlü bir temele dayalı bir yapıya dönüştürme çabası olarak değerlendirilebilir. Ümmet, tam da bu noktada, İslam'ı hâkim kılacak ve İslam Hilafet Devleti'ni Müslüman topraklarına doğal yönetim sistemi olarak geri getirecek bir lider arayışındadır. Bu adım, İslam Şeriatının öngördüğü şekilde, ümmet ile yöneticileri yeniden tek bir yapı haline getirecektir. Devrimin başarıya ulaşması ve ümmet ile yöneticiler arasında çatışma yaşanmaması, samimi ve bilinçli ordu mensuplarına bağlıdır. Bu cesur askerler, mevcut yöneticileri ve Batı'nın sömürgeci sistemini devirmeli ve Nübüvvet metodu üzere Hilafetin kurulmasına öncülük etmelidir!